

Kazuistika – klient 36 let, 6x ve výkonu trestu odnětí svobody (celkem 9 let), dlouhodobý uživatel pervitinu

S klientem začala spolupráce v dubnu roku 2024, kdy napsal do naší ambulance dopis s žádostí o setkání ve věznici. Klient byl zařazen do projektu Asertivní case management v penitenciárním a postpenitenciárním prostředí hlavně kvůli svému aktivnímu užívání návykových látek (NL) před i ve výkonu trestu odnětí svobody, se kterým se nikdy během spolupráce netajil. Klient naši službu oslovil také s tím, že by rád nastoupil do terapeutické komunity (TK).

Klient začal experimentovat s pervitinem ve svých 14 letech. Od 20 let pak užíval pervitin pravidelně a posléze i intravenózně. Klient nadměrně užíval i alkohol a jiné látky, ale pervitin uvádí jako hlavní NL, bez které si postupně již život představit neuměl. Klient je v kontaktu pouze se svou sestrou, oba rodiče jsou již po smrti. Sestra je také ve výkonu trestu a taktéž se potýká se závislostí na NL.

Postoj klienta k užívání NL byl často předmětem našich schůzek, kdy klient opakovaně zmiňoval, že má drogy spojené převážně s pozitivními emocemi a zážitky. Lépe se mu na pervitinu tvořila hudba i obrazy, které rád maluje a také zmiňuje, že sexuální zážitky byly pro něj na drogách vždy intenzivnější. Z těchto důvodů byl postoj klienta k životu bez drog často velmi ambivalentní a předmětem úvah o tom, zda vůbec drogy chce přestat brát. Ve výkonu trestu drogy stále užíval, ale zážitky na nich byly zde ploché a obrazy, které se zde také snažil tvořit, nevyjadřovaly takovou hloubku, jako tomu bylo na svobodě. Klient však nezvládne drogám odolat, pokud k nim má přístup a popisuje, že by pro něj výkon trestu byl mnohem nesnesitelnější.

I přes ambivalenci klient často hovořil o tom, že by rád zažil život bez drog a měl možnost něco dokázat a vybudovat. Bylo však obtížné jej motivovat k tomu, aby se držel svých cílů, neboť klient během spolupráce svůj postoj k nástupu do TK změnil několikrát. Přicházel s mnoha důvody, proč by právě teď bylo lepší, kdyby do TK nenastoupil. Ať již šlo o platonický vztah s jinou odsouzenou, se kterou by rád ve vztahu pokračoval i po propuštění, potřebu ochránit a postarat se o svou mladší sestru

nebo o svou expřítelkyni, která jej ke konci trestu začala často navštěvovat. Samota a opuštění bylo pro klienta časté téma a bylo třeba jej vracet na racionální úroveň uvažování o svých hranicích, možnostech a potřebě být podporou pro ostatní ve chvíli, kdy sám svůj život nemá pevně v rukou.

S klientem byla nejdříve sestavena žádost a anamnéza do TK a klient sepsal osobní životopis. V TK však pro klienta nebylo možné držet místo ve chvíli, kdy by svůj nástup vázal na termín podmíněného propuštění. Podal si tedy žádost i do jiné TK, kde mu žádost byla schválena. Klientovi byla následně zamítnuta žádost o podmíněné propuštění i vzhledem k jeho dřívějšímu způsobu života, kdy soud došel k závěru, že pravděpodobnost, že se klient dostatečně napravil je nízká. S klientem jsme se drželi plánu, s tím že do TK nastoupí v termínu svého pevného výstupu z výkonu trestu.

V TK se asi dva měsíce před koncem trestu klienta objevuje kolize termínů s jejich terapeutickým programem a ukazuje se, že nástup klienta do komunity v den jeho propuštění z výkonu trestu nebude možný. Následovalo tedy zařízení nezbytného pobytu na detoxifikačním oddělení, kam klient měl nastoupit druhý den po propuštění.

U klienta se při dalších setkáních začaly objevovat pochybnosti o nástupu na toto oddělení a následně i do TK, kde se obával především konfliktů s ostatními klienty. Klient hledal důvody potenciálních konfliktů, ke kterým by mohlo docházet v komunitě a opíral to o své osobnostní nastavení, kdy s málokým vyjde a špatně se podřizuje pravidlům. Klienta se nakonec podařilo motivovat a těsně před propuštěním zmiňoval, že se už i těší.

Vzhledem k tomu, že má klient dlouhodobě zákaz pobytu na území Prahy, tak mu byla předána zpráva o spolupráci pro případ. Ve zprávě bylo uvedeno přesné časové rozmezí, ve kterém se klient může pohyboval po Praze za účelem zdravotního vyšetření. Klient byl poučen, že mimo toto časové rozmezí se musí zdržet pohybu po Praze. S klientem bylo domluveno, že se druhý den po propuštění dostaví do naší služby a následně bude asistován na příjem detoxifikačního oddělení.

Financováno
Evropskou unií

Registrační číslo projektu CZ.03.02.01/00/22_043/0001536

Název projektu Aserktivní case management pro osoby závislé v penitenciálním a postpenitenciálním prostředí

S klientem proběhla poslední osobní schůzka ve vězení v den, kdy měl být propuštěn a proběhlo předání zprávy o spolupráci a rekapitulace plánu na následujících několik dní (včetně termínu propuštění z detoxifikační jednotky a asistence do TK).

Klient se nakonec ztratil z kontaktu a z připraveného plánu po výstupu sešlo. S klientem se, i přes veškeré snahy, doposud nepodařilo kontakt obnovit. V případě, že se klient ozve sám, je možné spolupráci obnovit.